

Slægtstalen 12. august 2017

*Af Anni Rasmussen*

Turen er i år gået til Bogø, hvor vi har gjort ophold på Farøvej 10, hvor Helge Rasmussen voksede op.

Ja, hvem er Helge Apel Rasmussen? Han er faktisk medvirkende til, at de sidste 13.000 kr. kom ind på kontoen, så Beværterhusets istandsættelse kunne starte. Dansk/amerikaneren Helge er tip – tip oldebarn af Georg Anderes Apel. Hans far var Alfred Rasmussen og mor Gudrun, der var søster til min farmor Ragnhild.

Helge Rasmussen arbejdede på B & W indtil han i 1965 fik tilbud om et job som stik-i-rend-dreng i Den Danske Turistforening i New York. Siden vagtmester for FN-missionen og en tid i computerbranchen inden pensioneringen.

Via Sydsjælland Tidende skabes kontakten mellem Helge og Lokalhistorisk Forening for Vintersbølle/ Nyråd i efteråret 2000 på baggrund af en artikel i bladet. Helges bror Viggo Apel Rasmussen havde set artiklen om Maren Apels hus, og at **der manglende penge til opmålingen af huset** forud for en eventuel restaurering. Tak til Helge - hans indsats gjorde, at vi fik opmålt huset og dermed fik et grundlag for at søge fonde til istandsættelsen. Bemærk sponsortavlen, der er opsat i gangen i Beværterhuset.

Helges far, Alfred, var tømmermester på Bogø og min far Gervig Andersen blev ansat som tømrersvend hos sin moster og onkel i 1949 og købte det lille hus på Vestergade 13. Købesummen var 8.000 kr. Jeg er født på Bogø (Stege sygehus) og jeg tilbragte de første 6 ½ år på Bogø.

I efteråret 1958 flyttede vi til Lergravvej 24 i Bakkebølle, hos farmor Ragnhild og farfar Åge, her boede vi indtil 1. maj 1959, hvor vi flyttede til Vinkelvej 10 i Vordingborg.

Slægtsforskning - ja hvad kan det dog ikke føre med sig. Først for ca. 20 år siden møder jeg Tove (Apel) Kyhn og finder ud af, at Toves bedstefar som også var tømrer havde opført Vinkelvej 10 i 1908. Således fik Tove og jeg mange fælles minder at tale om. Vi solgte Vinkelvej 10 i 1999 også til en tømrer.

Lergravvej 24 – tænk at fire voksne og to børn kunne bo i det lille hus i næsten et år. Vi boede i soveværelset, så var der stuen, det lille køkken og et ganske lillerum/værelse, der må farmor og farfar have sovet. Huset på Lergravvej var bygget i 1700'erne, det var oprindeligt bindingsværk, men der er foretaget mange

ombygninger og stråtaget blev skiftet ud. Huset hørte under ”gården” idet Peter Apel købte Lergravvej 24 og Emma’s hus sammen med jorden i 1885, hvorpå Kidhavegård blev opført.

Min oldefar Johan Peter Apel boede i huset, og hans far var Hans Peter Apel, der blev den sidste væver fra Køng Fabrik. Fra P.F. Sandbergs bog: ”Fra Barndommens Land” har vi følgende beskrivelse. *”Hans Peter Apel var en meget stærk mand, og han og hans gode hustru Karen havde en stor flok børn, hvoraf flere kunne døtre og sønner, der blev mine og min brøders legekammerater. En ældre søn **Johan Peter Apel** der boede i et gammelt hus ved Vintersbølle Skov blev tidligt enkemand og opretholdt gennem mange år hjemmet ved hjælp af sine flinke døtre. En af disse blev gift med laboratorieassistenten på Vordingborg Apotek, og de bor endnu nede ved Vintersbølle Skov.....Johan Apel der var stærk som sin far døde i 1950.”*

Jeg kom i huset på Lergravvej i 59 år hos min farmor og farfar og senere Erland. Min far havde sammen med Knud på gården, kort før hans død i 1972, fået klaret at min farfar og farmor købte huset, således at det blev udmatrikuleret fra gården.

Minderne er mange om Lergravvej 24 og sammen med Anne-Marie og Peter har jeg slidt skovstierne, når vi spurtede til Valdemarstenen, når Jensen (lejereren af huset ved siden af min farmor og farfar hus) havde været i skoven vidste vi der lå penge til os, skoven var vores legeplads. Så hjem til farmor, hvor der altid var hjemmebagt hvedekage og waleskringle for slet ikke at tale om budding med kirsebærsovs. Altid var der hjemmelavet saft, som Knud nød godt af, når han var i marken, men en gang gik det lidt hurtigt, så han snuppede flasken med sulfo (farmor havde blandet sulfo med vand, så rakte sulfoen længere).

Ja i nr. 24 var der hjerterum, havde de på gården feriegæster eller andet besøg, så gik turen også hen til farmor og farfar. Ja alle blev budt velkommen. Ja der er en masse minder derfra, og heldigvis kan jeg dele nogle med Anne-Marie og Peter andre med min nærmeste familie Knud Erik og vores piger Vinnie og Line, der også har mange gode minder fra deres oldeforældre.

Ja men alting får en ende og efter at min farbror Erland døde, blev det Peter og jeg der lukkede og slukke den 29. maj 2010. En epoke var slut.

*Efterskrift: Lergravvej 24 blev af de nye ejere revet ned og i dag er der kun grunden tilbage.*